दितीयाऽनुवाकः।

कृत्तिकास्विमाद्धीत। एतदा अमेर्नर्श्च। यत्कृतिकाः। स्वायामेवैनं देवतायामाधाय। ब्रह्मवर्चसी भवति। मुखं वा एतन्नर्श्चाणां। यत्कृत्तिकाः। यः कृत्ति-कास्विमाध्ते। मुखं एव भवति। अयो खलुं॥१॥

श्रिमनश्चमित्यपंचायिना। गृहान् ह दाहुको भव-ति।पुजापतीरोहिण्यामित्रमस्जत।तं देवा रे।हिण्या-माद्धत। ततो वै ते सर्व्वानोहानरोहन्। तद्रीहिण्ये रे।हिण्वितं। यो रे।हिण्यामित्रमाधत्ते। च्यभोत्येव। सर्वा-नोहानोहित। देवा वै भद्रास्सन्तोऽग्रिमाधित्सन्त॥ २॥

तेषामनाहितोऽग्निरासीत्। अधैभ्या वामं वस्वपाकामत्। ते पुनर्वस्वाराद्धत। ततो वैतान् वामं वसूपावर्तत। यः पुरा भद्रः सन्पापीयान्त्स्यात्। स पुनर्वस्वारिप्तमाद्धीत। पुनर्वेनं वामं वसूपावर्तते। भद्रो
भवति। यः कामयेत दानकामा मे पुजाः स्युरिति। स
पूर्वयोः फल्गुन्योरिग्नमाद्धीत॥ ३॥

अर्थमणा वा एतन्न स्वां। यत्पूर्वे फल्गुनी। अर्थमिति तमाइया ददाति। दानकामा असमै पुजा भवन्ति। यः कामयेत भगी स्थामिति। स उत्तर्योः फल्गुन्योर्शि-